

Хрідочкін Андрій Вікторович
Кандидат історичних наук, доцент
Дніпровський гуманітарний університет

Наукові тези публікуються за тематичним напрямком «Сучасні питання історії, юриспруденції, політики» науково-практичної інтернет-конференції «Сучасні тенденції соціально-гуманітарного розвитку України та світу» (17 квітня 2018 р., м. Харків)

ДО ХАРАКТЕРИСТИКИ ПРАВОВОГО СТАТУСУ ВІТЧИЗНЯНИХ СУБ'ЄКТІВ ПУБЛІЧНОГО АДМІНІСТРУВАННЯ У СФЕРІ ІНТЕЛЕКТУАЛЬНОЇ ВЛАСНОСТІ

В Україні досить інтенсивно відбувалося становлення державної системи правової охорони інтелектуальної власності. Ця система на сьогоднішній день охоплює інституційні (законодавчі, організаційні), економічні, політичні, гуманітарні (освітні, культурні, морально-психологічні) чинники та механізми, що перебувають у тісній взаємодії. Процес її становлення ще далекий від свого завершення. Але, водночас, можна констатувати, що основи законодавчого забезпечення діяльності системи вже закладені, і це створює простір для поступового розвитку інших її важливих компонентів.

Завдання публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності повинна виконувати багатофункціональна та багаторівнева система суб'єктів такої діяльності, яка об'єднує як підсистему суб'єктів, які керують нею, організовують її та створюють систему управління нею, так і підсистему суб'єктів, щодо яких завдання охорони права інтелектуальної власності віднесені до їх основних задач і функцій. Саме тому система суб'єктів адміністрування сферою інтелектуальної власності може розглядатися як у широкому, так і у вузькому розумінні. Так, широке розуміння системи суб'єктів публічного адміністрування цією сферою дозволяє віднести до її елементів органи державної влади, органи місцевого самоврядування, судові та правоохоронні органи, більшість галузевих органів управління, підприємств, установ і організацій, що функціонують у різних сферах суспільного життя, громадські об'єднання та окремих громадян. Зрозуміло, що для переважної більшості вказаних суб'єктів охорона права інтелектуальної власності є, хоча і дуже важливою, але лише однією із складових частин масштабного процесу вирішення ними набагато загальніших завдань.

Це стосується, насамперед, тієї підсистеми суб'єктів публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності, які визначають основні її напрями, завдання, форми і методи. Мова йде про вищі органи державної влади (Верховну Раду України, Президента України та Кабінет Міністрів України). Зокрема, всебічне законодавче забезпечення діяльності щодо адміністрування сферою інтелектуальної власності, покладено на Верховну Раду України і вітчизняний парламент має активізувати діяльність з охорони права інтелектуальної власності шляхом удосконалення її нормативного забезпечення та ефективного використання власних контрольних функцій у цій сфері. Президент України, як глава держави має активніше використовувати власні представницькі, організаційні та координаційні повноваження у справах публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності. Перспективи ж діяльності Кабінету Міністрів України щодо публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності пов'язані насамперед з оперативним управлінням, яке здійснюється ним не лише у правовій, а й в організаційній формі.

Таким чином, суб'єкти загальної компетенції щодо публічного адміністрування у сфері інтелектуальної власності повинні активно застосовувати весь арсенал можливих заходів такої діяльності: економічних (оптимізацію оподаткування виробництва і реалізації продукції, виробленої з використанням об'єктів інтелектуальної власності), правових (своєчасну розробку і прийняття відповідних нормативно-правових актів), організаційних (впорядкування роботи органів усіх гілок державної влади щодо забезпечення контролю і нагляду за сферою інтелектуальної власності), ідеологічних та інформаційних (спрямованих на подолання антигромадських настанов певних груп і окремих осіб).